

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 22ας Σεπτεμβρίου 2016*

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SUN CALI — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα CaLi co — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Εκπροσώπηση ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Πραγματική και ενεργός βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση εντός της Ένωσης — Νομικά πρόσωπα οικονομικώς συνδεόμενα μεταξύ τους — Άρθρο 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009»

Στην υπόθεση T-512/15,

Sun Cali, Inc., με έδρα το Denver, Colorado (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον C. Thomas, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), εκπροσωπούμενου από την E. Zaera Cuadrado,

καθού,

έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO:

Abercrombie & Fitch Europe SA, με έδρα το Mendrisio (Ελβετία),

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Ιουνίου 2015 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 1260/2014-5 και R 1281/2014-5), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ Abercrombie & Fitch Europe και Sun Cali,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο, κατά τις διασκέψεις, από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, A. M. Collins και V. Valančius (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Σεπτεμβρίου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Νοεμβρίου 2015,

δεδομένου ότι δεν υποβλήθηκε αίτημα προσδιορισμού επ' ακροατηρίου συζητήσεως από τους κυρίους διαδικούς εντός της προθεσμίας τριών εβδομάδων από της επιδόσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 106, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 20 Νοεμβρίου 2006 η προσφεύγουσα, Sun Cali, Inc., υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση υπάγονται στις κλάσεις 18, 25, 35 και 45 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 18: «Τσάντες χειρός»·
 - κλάση 25: «Γυναικεία ενδύματα, ήτοι εσώρουχα, στηθόδεσμοι, κιλότες, κορσέδες, φόρμες, νυχτικά, μπουρνούζια, φανέλες cache-corset, φορέματα, κοντομάνικα φανελάκια, γυναικεία υποκάμισα, μάλλινα φούτερ, παντελόνια τζιν, κοστούμια, σακάκια, φούστες, μαγιώ, παρεό, ενδύματα προστασίας από τον ήλιο και κάπες· ανδρικά ενδύματα· παιδικά ενδύματα, υποδήματα»·
 - κλάση 35: «Υπηρεσίες καταστήματος λιανικής πωλήσεως που προτείνει ενδύματα, υποδήματα και τσάντες χειρός»·
 - κλάση 45: «Υπηρεσίες αρωγής στον τομέα της μόδας· υπηρεσίες διαχειρίσεως γκαρνταρόμπας· υπηρεσίες αρωγής στον τομέα της εμφανίσεως· και υπηρεσίες προσωπικών αγορών για λογαριασμό τρίτων»·

- 4 Η αίτηση καταχώρισης σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 20/2007, της 21ης Μαΐου 2007.
- 5 Στις 21 Νοεμβρίου 2007 το εικονιστικό σημείο καταχωρίστηκε ως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό 5482369.
- 6 Στις 16 Οκτωβρίου 2012, η Abercrombie & Fitch Europe SA υπέβαλε αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του εικονιστικού σήματος της προσφεύγουσας, για το σύνολο των προϊόντων και των υπηρεσιών για τα οποία είχε καταχωριστεί.
- 7 Οι λόγοι ακυρότητας που προέβαλε προς στήριξη της εν λόγω αιτήσεως στηρίζονται στις αιτίες σχετικής ακυρότητας περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού.
- 8 Η αίτηση κηρύξεως ακυρότητας στηριζόταν στο προγενέστερο ιταλικό εικονιστικό σήμα, που είχε καταχωριστεί στις 7 Απριλίου 2008, προσδιορίζον όλα τα προϊόντα της κλάσεως 25:

- 9 Με απόφαση της 17ης Μαρτίου 2014, το τμήμα ακυρώσεων δέχθηκε εν μέρει την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας και κήρυξε άκυρο το αμφισβητούμενο σήμα ως προς τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 18 και 25, εκτιμώντας ότι, λαμβανομένης υπόψη της συμπτώσεως του στοιχείου «cali», κυρίαρχου στοιχείου του προγενέστερου σήματος, υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου σήματος και του αμφισβητούμενου σήματος για τα προϊόντα που εμπίπτουν στις εν λόγω κλάσεις. Αντιθέτως, το τμήμα ακυρώσεων απέρριψε την αίτηση κηρύξεως ακυρότητας του αμφισβητούμενου σήματος ως προς τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35 και 45, εκτιμώντας ότι δεν υπήρχε καμία ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών και των προϊόντων που υπάγονται στην κλάση 25.
- 10 Η προσφεύγουσα και η Abercrombie & Fitch Europe άσκησαν, αντιστοίχως στις 14 Μαΐου 2014 και στις 16 Μαΐου 2014, προσφυγή ενώπιον του EUIPO, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της αποφάσεως του τμήματος ακυρώσεων.
- 11 Με απόφαση της 3ης Ιουνίου 2015 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πέμπτο τμήμα προσφυγών του EUIPO, αφενός, απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας ως απαράδεκτη, εκτιμώντας ότι αυτή δεν είχε δεόντως εκπροσωπηθεί, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, και, αφετέρου, δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή που άσκησε η Abercrombie & Fitch Europe και κήρυξε άκυρο το αμφισβητούμενο σήμα επίσης ως προς τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην κλάση 35. Συναφώς, έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών και των προϊόντων που περιλαμβάνονται στην κλάση 25, υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του προγενέστερου και του αμφισβητούμενου σήματος.

Αιτήματα των διαδίκων

- 12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Το EUIPO ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

1. Επί των εγγράφων που κατατέθηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 14 Η προσφεύγουσα επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής σειρά εγγράφων προς στήριξη του συμπεράσματος ότι εκπροσωπείτο δεόντως στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, και προς στήριξη του επιχειρήματος ότι το προγενέστερο σήμα θα μπορούσε να εκληφθεί ως παραλλαγή της ιταλικής λέξεως «calcio». Πρόκειται, ιδίως, για τα παραρτήματα 3 και 18 έως 22.
- 15 Το EUIPO υποστηρίζει ότι τα έγγραφα αυτά πρέπει να κριθούν απαράδεκτα, διότι δεν προσκομίστηκαν κατά τη διάρκεια των ενώπιόν του διαδικασιών.
- 16 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η ασκούμενη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή έχει ως σκοπό τον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών του EUIPO κατά την έννοια του άρθρου 65 του κανονισμού 207/2009. Κατά το άρθρο 65, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την απόφαση τμήματος προσφυγών του EUIPO παρά μόνο «για λόγους αναρμοδιότητας, παράβασης ουσιώδους τύπου, παράβασης της Συνθήκης, του [κανονισμού 207/2009] ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή τους ή για κατάχρηση εξουσίας». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο μπορεί να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την απόφαση κατά της οποίας βάλλει η προσφυγή μόνον αν, κατά τον χρόνο εκδόσεώς της, συνέτρεχε ένας από τους ως άνω λόγους ακυρώσεως ή μεταρρυθμίσεως. Αντιθέτως, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να ακυρώσει ή να μεταρρυθμίσει την εν λόγω απόφαση για λόγους που ανακύπτουν μετά την έκδοση της αποφάσεως του (βλ. απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 53 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Από τη διάταξη αυτή προκύπτει επίσης ότι πραγματικά περιστατικά που δεν επικαλέστηκαν οι διάδικοι ενώπιον των οργάνων του EUIPO δεν μπορούν πλέον να προβληθούν στο στάδιο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής. Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει τη νομιμότητα της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών, ελέγχοντας την εκ μέρους του εφαρμογή της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ άλλων βάσει των πραγματικών περιστατικών που έχουν υποβληθεί στο εν λόγω τμήμα, αλλά δεν επιτρέπεται να λαμβάνει υπόψη του, στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, πραγματικά περιστατικά που προβάλλονται για πρώτη φορά ενώπιόν του (απόφαση της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 54). Επομένως, αποστολή του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι να επανεξετάζει τις πραγματικές περιστάσεις βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζονται για πρώτη φορά ενώπιόν του [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2005, Sadas κατά ΓΕΕΑ – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 17 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα έγγραφα που μνημονεύονται στη σκέψη 14 ανωτέρω προσκομίστηκαν για πρώτη φορά ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για τον έλεγχο νομιμότητας της προσβαλλομένης απόφασης.

2. Επί της ουσίας

- 18 Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους, από τους οποίους ο μεν πρώτος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 και, ο δεύτερος, σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού.

Επί του πρώτου λόγου που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009

- 19 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, αφενός, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, νομιμοποιούνταν ενεργητικώς να ασκήσει προσφυγή ενώπιον EUIPO μέσω ενός από τους υπαλλήλους του υποκαταστήματος που είχε στη Γερμανία, δεδομένου ότι το υποκατάστημα αυτό ήταν μια πραγματική και ενεργός εμπορική εγκατάσταση εντός της Ένωσης, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής. Υποστηρίζει, αφετέρου, ότι, ακόμα και αν υποθεθεί ότι το ως άνω υποκατάστημα δεν αναγνωρίζεται ως πραγματική και ενεργός εμπορική εγκατάσταση εντός της Ένωσης που της ανήκει, παρά ταύτα, σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, νομιμοποιούνταν ενεργητικώς για την άσκηση προσφυγής ενώπιον του EUIPO μέσω ενός από τους υπαλλήλους της εν λόγω εγκαταστάσεως, διότι συνδεόταν οικονομικώς με αυτήν. Εξ αυτού συνάγει ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε, εν πάση περιπτώσει, να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή.
- 20 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 21 Κατά το άρθρο 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν την κατοικία ή την έδρα τους ή πραγματική και ενεργό βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση στην Ένωση μπορούν να εκπροσωπούνται ενώπιον του EUIPO από υπάλληλό τους. Ο υπάλληλος ενός τέτοιου νομικού προσώπου μπορεί να εκπροσωπεί και άλλα νομικά πρόσωπα που συνδέονται οικονομικά με το πρόσωπο αυτό, ακόμη και αν αυτά δεν έχουν την κατοικία τους, την έδρα τους ή άλλη πραγματική και ενεργό βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση εντός της Ένωσης.
- 22 Κατά το άρθρο 93, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009, η εκπροσώπηση των φυσικών ή νομικών προσώπων ενώπιον του EUIPO αναλαμβάνεται μόνον από δικηγόρο ο οποίος δικαιούται να ασκεί δικηγορία στο έδαφος κράτους μέλους και έχει την επαγγελματική του κατοικία στην Ένωση, εφόσον, στο συγκεκριμένο κράτος, μπορεί να ενεργεί ως πληρεξούσιος σε θέματα σημάτων, ή από τους εγκεκριμένους πληρεξουσίου οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στον πίνακα που τηρεί, για τον σκοπό αυτόν, το EUIPO.
- 23 Πρώτον, δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα, δικαιούχος του αμφισβητούμενου σήματος, είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα το Denver του Colorado (Ηνωμένες Πολιτείες), και ότι εκπροσωπήθηκε, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, από φυσικό πρόσωπο που εμφανίστηκε, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, αφενός, ως γενικός διευθυντής της και, αφετέρου, ως υπάλληλος εμπορικής εγκαταστάσεως, που φέρεται ότι ανήκε στην προσφεύγουσα, ευρισκόμενη στο Μόναχο (Γερμανία).
- 24 Δεύτερον, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, με έγγραφο της 3ης Μαρτίου 2015, η προσφεύγουσα κλήθηκε από το EUIPO να ορίσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών, επαγγελματία εκπρόσωπο, υπό την έννοια του άρθρου 93, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009. Με το σχετικό έγγραφο, το EUIPO ενημέρωσε την προσφεύγουσα για τις σοβαρές αμφιβολίες του όσον αφορά τη δυνατότητά της να εκπροσωπηθεί από υπάλληλο δυνάμει των

- διατάξεων του άρθρου 92, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού. Με το από 23 Απριλίου 2015 απαντητικό της έγγραφο, η προσφεύγουσα περιορίστηκε να δηλώσει ότι, επειδή είχε εμπορική εγκατάσταση στο Μόναχο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, είχε τη δυνατότητα να εκπροσωπηθεί από υπάλληλο της εν λόγω εγκαταστάσεως. Η προσφεύγουσα δεν επισύναψε στην απάντησή της κανένα αποδεικτικό στοιχείο ικανό να στηρίξει το επιχειρήματός της, παρά τις αμφιβολίες που είχε εκφράσει το EUIPO, και περιορίστηκε να παραπέμψει στις κατευθυντήριες γραμμές του EUIPO.
- 25 Τρίτον, επίσης από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η εταιρία Abercrombie & Fitch Europe, ισχυρίστηκε, με τις παρατηρήσεις της σε απάντηση στην προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ότι η τελευταία δεν εκπροσωπείτο δεόντως ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ιδίως επειδή δεν είχε πραγματική και ενεργό εμπορική εγκατάσταση στη Γερμανία. Προς στήριξη του ως άνω επιχειρήματος, η Abercrombie & Fitch Europe υποστήριξε ότι, κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 13 του Handelsgesetzbuch (γερμανικού εμπορικού κώδικα), η προσφεύγουσα, της οποίας η κατοικία και η έδρα ήταν εκτός Γερμανίας, ήταν υποχρεωμένη να καταχωριστεί στα μητρώα που τηρούνται στο πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου επιθυμεί να λειτουργήσει εμπορική εγκατάσταση, πράγμα το οποίο δεν είχε πράξει. Προς στήριξη των επιχειρημάτων της, η Abercrombie & Fitch Europe επισύναψε, αφενός, απόσπασμα του Gemeinsames Registerportal der Länder (κοινού γερμανικού μητρώου), από το οποίο προέκυπτε ότι καμία εμπορική εγκατάσταση με τις λέξεις «sun cali» δεν είναι καταχωρισμένη στη Γερμανία, και, αφετέρου, απόσπασμα του εμπορικού μητρώου της πόλεως του Μονάχου, που βεβαιώνει την καταχώριση ως ατομικής επιχειρήσεως, στο όνομα του υπαλλήλου ο οποίος εκπροσωπούσε την προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ο οποίος ήταν επίσης ο γενικός διευθυντής της, μιας εμπορικής εγκαταστάσεως προσδιοριζόμενης με την εμπορική επωνυμία SUN CALI Inc.
- 26 Εν προκειμένω, πρώτον, όσον αφορά το αν η προσφεύγουσα είχε πραγματική και ενεργό βιομηχανική ή εμπορική εγκατάσταση εντός της Ένωσης, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να σημειωθεί ότι αυτή προσκόμισε, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, προς στήριξη των επιχειρημάτων της, αποδεικτικά στοιχεία αποτελούμενα από αποσπάσματα του διαδικτυακού τόπου www.suncali.de, όπου εμφανίζεται μια ταχυδρομική διεύθυνση στο Μόναχο στο οποίο βρίσκεται εμπορική εγκατάσταση η οποία διαθέτει προϊόντα πωλούμενα με το αμφισβητούμενο σήμα, και φωτογραφίες που φέρεται ότι απεικονίζουν την πρόσοψη της εν λόγω εγκαταστάσεως.
- 27 Επιπλέον, η προσφεύγουσα προσκόμισε ενώπιον του EUIPO, στις 27 Μαΐου 2014, βεβαίωση, που υπογράφεται από τον γενικό διευθυντή της, με την οποία ο τελευταίος όριζε τον εαυτό του για να την εκπροσωπήσει, ιδίως στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας προσφυγής, υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου της ευρισκόμενης στο Μόναχο εμπορικής εγκαταστάσεως.
- 28 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, ήτοι, πρώτον, τα αποσπάσματα διαδικτυακού τόπου, δεύτερον, οι φωτογραφίες που φέρεται ότι απεικονίζουν την πρόσοψη εμπορικής εγκαταστάσεως στο Μόναχο και, τρίτον, η βεβαίωση που εξουσιοδοτεί έναν υπάλληλο να την εκπροσωπήσει, συνιστούν ενδείξεις και εξηγήσεις που δεν ασκούν επιρροή, υπό τις ιδιαίτερες συνθήκες της υπό κρίση υποθέσεως, ικανές να αποδείξουν την ύπαρξη πραγματικής και ενεργού εμπορικής εγκαταστάσεως εντός της Ένωσης, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.
- 29 Πράγματι, αφενός, τέτοια αποδεικτικά στοιχεία παρέχουν ασφαλώς τη δυνατότητα να γίνει αντιληπτό ότι η φύση της οικονομικής δραστηριότητας που υποστηρίζεται ότι ασκεί η ως άνω εγκατάσταση είναι η λιανική πώληση ενδυμάτων, υποδημάτων και άλλων παρακολουθηματικών ειδών. Ωστόσο, απλά αποσπάσματα διαδικτυακού τόπου καθώς και φωτογραφίες είναι στοιχεία καθαυτά ανεπαρκή, όταν μάλιστα δεν υφίσταται κανένα άλλο σχετικό στοιχείο, προς απόδειξη της υπάρξεως πραγματικής και ενεργού εμπορικής εγκαταστάσεως εντός της Ένωσης.

- 30 Αφετέρου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, η έννοια του υποκαταστήματος προϋποθέτει ένα κέντρο επιχειρηματικής δραστηριότητας που εκδηλώνεται με διαρκή τρόπο προς τα έξω ως προέκταση της μητρικής επιχειρήσεως, έχει δικό της διευθυντικό όργανο και είναι ειδικά εξοπλισμένο ώστε να μπορεί να διαπραγματεύεται υποθέσεις με τρίτους, κατά τέτοιον τρόπο ώστε οι τελευταίοι, μολονότι γνωρίζουν ότι θα συναφθεί ενδεχομένως έννομη σχέση με τη μητρική επιχείρηση, η έδρα της οποίας βρίσκεται στην αλλοδαπή, δεν απαιτείται να απευθύνονται απευθείας στην τελευταία και μπορούν να πραγματοποιήσουν συναλλαγές με το κέντρο επιχειρηματικής δραστηριότητας που αποτελεί την προέκταση της μητρικής επιχειρήσεως (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 1978, *Somafer*, 33/78, EU:C:1978:205, σκέψη 12). Τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζει η προσφεύγουσα προς στήριξη του επιχειρήματος ότι είχε υποκατάστημα στη Γερμανία προδήλως δεν μπορούν να αποδείξουν ότι η εν λόγω εγκατάσταση, την ύπαρξη της οποίας προβάλλει, συνιστούσε προέκταση της ίδιας και, επομένως, ότι μπορεί να αποτελεί υποκατάστημα της προσφεύγουσας.
- 31 Επιπλέον, τα έγγραφα που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών από την *Abercrombie & Fitch Europe*, ιδίως το απόσπασμα του γερμανικού εμπορικού μητρώου, από το οποίο δεν προκύπτει ότι η προσφεύγουσα έχει εγκατάσταση καταχωρισθείσα στη Γερμανία, συνηγορούν υπέρ του συμπεράσματος, που στηρίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα, ότι η προβαλλόμενη εγκατάσταση στο Μόναχο δεν μπορεί να λογίζεται ως πραγματική και ενεργός εμπορική εγκατάσταση εντός της Ένωσης ανήκουσα στην προσφεύγουσα.
- 32 Εξ αυτού προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε ότι η προσφεύγουσα είχε πραγματική και ενεργό εγκατάσταση εντός της Ένωσης, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.
- 33 Δεύτερον, όσον αφορά το ζήτημα αν ο υπάλληλος νομικού προσώπου που έχει την έδρα ή την κατοικία του ή πραγματική και ενεργό εγκατάσταση εντός της Ένωσης μπορεί να εκπροσωπεί άλλο νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός της Ένωσης, ήτοι την προσφεύγουσα, λόγω της υπάρξεως οικονομικών δεσμών μεταξύ των δύο αυτών νομικών προσώπων, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να σημειωθεί ότι, ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, η προσφεύγουσα περιορίστηκε απλώς σε δηλώσεις σχετικές με την ύπαρξη τέτοιων σχέσεων, χωρίς να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία πέραν αυτών που παρατίθενται στις σκέψεις 26 και 27 ανωτέρω.
- 34 Ωστόσο, αφενός, από τα στοιχεία της δικογραφίας, όπως τούτο επισημαίνεται στη σκέψη 25 ανωτέρω, προκύπτει ότι η ευρισκόμενη στη Γερμανία εγκατάσταση έχει καταχωριστεί ως ατομική επιχείρηση, στο εμπορικό μητρώο της πόλεως του Μονάχου, στο όνομα του φυσικού προσώπου το οποίο η προσφεύγουσα παρουσιάζει ως εργαζόμενο της εν λόγω εγκαταστάσεως. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μια ατομική επιχείρηση, στερούμενη νομικής προσωπικότητας, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, οπότε, διά της εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, αυτή δεν μπορεί να εκπροσωπεί νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός της Ένωσης με το οποίο ενδεχομένως συνδέεται οικονομικώς υπό την έννοια της ως άνω διατάξεως.
- 35 Αφετέρου, και εν πάση περιπτώσει, ακόμα και αν υποθεθεί ότι η ευρισκόμενη στη Γερμανία εγκατάσταση περί της οποίας κάνει λόγο η προσφεύγουσα έχει νομική προσωπικότητα, πρέπει να σημειωθεί ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών δεν βεβαιώνουν, εν προκειμένω, την ύπαρξη οικονομικών δεσμών μεταξύ της εν λόγω εγκαταστάσεως και της προσφεύγουσας.
- 36 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι απλά αποσπάσματα διαδικτυακού τόπου και φωτογραφίες είναι καθαυτά ανεπαρκή στοιχεία, όταν μάλιστα δεν υφίστανται άλλα σχετικά στοιχεία, προκειμένου να αποδειχθεί η ύπαρξη οικονομικών δεσμών μεταξύ της ευρισκόμενης στη Γερμανία εγκαταστάσεως και της προσφεύγουσας. Πράγματι, τα στοιχεία αυτά δεν είναι ικανά να στοιχειοθετήσουν, για

παράδειγμα, την υπαγωγή των δύο αυτών προσώπων στον ίδιο όμιλο ή ακόμη το γεγονός ότι οι υφιστάμενοι μηχανισμοί διαχειρίσεως είναι τέτοιοι ώστε το ένα από τα νομικά αυτά πρόσωπα να ελέγχει το άλλο.

- 37 Από αυτό προκύπτει ότι ορθώς το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι δεν αποδείχθηκε η ύπαρξη οικονομικών δεσμών μεταξύ της προσφεύγουσας και της ευρισκόμενης στη Γερμανία εγκαταστάσεως, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.
- 38 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας, στη σκέψη 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφυγή της προσφεύγουσας δεν ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 92 του κανονισμού 207/2009, και ότι, επομένως, ήταν απαράδεκτη.
- 39 Επομένως, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βεβαίως να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον αυτή αφορά την προσφυγή που άσκησε ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 40 Όσον αφορά την προσφυγή που άσκησε η Abercrombie & Fitch Europe ενώπιον του τμήματος προσφυγών, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 59 του κανονισμού 207/2009, η προσφεύγουσα, μολοντί δεν εκπροσωπήθηκε και, εν πάση περιπτώσει, δεν κατέθεσε παρατηρήσεις, ήταν εκ του νόμου διάδικος στην εν λόγω διαδικασία προσφυγής. Με τον τρόπο αυτόν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 65, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, εξακολουθεί να μπορεί παραδεκτώς να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον αυτή δέχθηκε εν μέρει την προσφυγή που άσκησε η Abercrombie & Fitch Europe, οπότε πρέπει να εξεταστεί ο δεύτερος λόγος τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Επί του δευτέρου λόγου ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

- 41 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών κακώς συνεπέρανε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως διαπίστωσε ομοιότητα, αφενός, μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων και, αφετέρου, μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα σημεία, πράγμα το οποίο το οδήγησε να δεχθεί την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως ως προς τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην κλάση 35.
- 42 Το EUIPO αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 43 Από το άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού προκύπτει ότι, κατόπιν αιτήσεως του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, καταχωρισθέν σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης κηρύσσεται άκυρο όταν, λόγω του πανομοιότυπου ή της ομοιότητάς του με προγενέστερο σήμα και του πανομοιότυπου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα. Ο κίνδυνος συγχύσεως περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχετίσεως με το προγενέστερο σήμα.
- 44 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν το κοινό ενδέχεται να σχηματίσει την πεποίθηση ότι τα επίμαχα προϊόντα ή οι επίμαχες υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις. Κατά την εν λόγω νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς, σύμφωνα με τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται το ενδιαφερόμενο κοινό τα επίμαχα σημεία και τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων εν προκειμένω παραγόντων, ιδίως της αλληλεξαρτήσεως μεταξύ της ομοιότητας των

σημείων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση της 9ης Ιουλίου 2003, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, EU:T:2003:199, σκέψεις 30 έως 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 45 Για την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει το πανομοιότυπο ή την ομοιότητα των συγκρουόμενων σημάτων και το πανομοιότυπο ή την ομοιότητα των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές [βλ. απόφαση της 22ας Ιανουαρίου 2009, Commercys κατά ΓΕΕΑ – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, EU:T:2009:14, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης απόφασης

- 46 Μολονότι η αιτιολογία που περιλαμβάνεται στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης απόφασης είναι πολύ συνοπτική, πρέπει να ληφθεί υπόψη η λεπτομερέστερη σχετική αιτιολογία που περιλαμβάνεται στην απόφαση του τμήματος ακυρώσεων. Πράγματι, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών επιβεβαίωσε την απόφαση αυτή όσον αφορά τη σύγκριση των σημείων και λαμβανομένης υπόψη της λειτουργικής συνέχειας μεταξύ τμημάτων ακυρώσεως και τμημάτων προσφυγών, περί της οποίας κάνει λόγο το άρθρο 64, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 [βλ., επ' αυτού, αποφάσεις της 13ης Μαρτίου 2007, ΓΕΕΑ κατά Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, σκέψη 30, και της 10ης Ιουλίου 2006, La Baronie de Turis κατά ΓΕΕΑ – Baron Philippe de Rothschild (LA BARONNIE), T-323/03, EU:T:2006:197, σκέψεις 57 και 58], η απόφαση αυτή, καθώς και η αιτιολογία της, αποτελούν μέρος του γενικού πλαισίου στο οποίο εντάσσεται η προσβαλλόμενη απόφαση, πλαίσιο το οποίο γνωρίζει η προσφεύγουσα και το οποίο παρέχει τη δυνατότητα στον δικαστή να ασκήσει πλήρως τον έλεγχο του νομιμότητας όσον αφορά το βάσιμο της εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2007, Wesergold Getränkeindustrie κατά ΓΕΕΑ – Lidl Stiftung (VITAL FIT), T-111/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:352, σκέψη 64].

Επί του ενδιαφερόμενου κοινού

- 47 Κατά τη νομολογία, στο πλαίσιο της σφαιρικής εκτιμήσεως του κινδύνου συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο μέσος καταναλωτής της οικείας κατηγορίας προϊόντων, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι ο βαθμός προσοχής του μέσου καταναλωτή μπορεί να ποικίλλει αναλόγως της κατηγορίας των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2007, Mundipharma κατά ΓΕΕΑ – Altana Pharma (RESPICUR), T-256/04, EU:T:2007:46, σκέψη 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 48 Εν προκειμένω, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών και λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το προγενέστερο σήμα στο οποίο στηρίχθηκε το αίτημα ακυρώσεως προστατεύεται στην Ιταλία, πρέπει να επιβεβαιωθεί η διαπίστωση του τμήματος προσφυγών που περιλαμβάνεται στις σκέψεις 43 και 44 της προσβαλλομένης απόφασης και κατά την οποία, κατ' ουσίαν, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εξεταστεί από πλευράς του ενδιαφερόμενου κοινού το οποίο αποτελείται από το ευρύ κοινό, ήτοι από τον μέσο Ιταλό καταναλωτή.

Επί της συγκρίσεως των προϊόντων και των υπηρεσιών

- 49 Κατά πάγια νομολογία, για την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κρίσιμοι παράγοντες που χαρακτηρίζουν τη μεταξύ τους σχέση. Στους παράγοντες αυτούς περιλαμβάνονται, ιδίως, η φύση τους, ο προορισμός τους, η χρήση τους καθώς και ο ανταγωνιστικός ή συμπληρωματικός χαρακτήρας τους. Άλλοι

παράγοντες μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη, όπως τα δίκτυα διανομής των οικείων προϊόντων [βλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 2007, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

- 50 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών έκρινε, στη σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως, που υπάγονται στην κλάση 35, αποτελούν έναν από τους τρόπους διανομής των προϊόντων της κλάσεως 25, οπότε το επίπεδο ομοιότητας μεταξύ των εν λόγω προϊόντων και υπηρεσιών αρκούσε για να σχηματίσει το ενδιαφερόμενο κοινό την εντύπωση ότι προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή από επιχειρήσεις συνδεδεμένες οικονομικώς μεταξύ τους.
- 51 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ως άνω ανάλυση και υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο μικρός βαθμός ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων πρέπει να ληφθεί υπόψη προς εκτίμηση του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων και υπηρεσιών αυτών.
- 52 Συναφώς, πρέπει ευθύς εξαρχής να υπομνησθεί ότι ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων δεν επηρεάζει την εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των προϊόντων και των υπηρεσιών που αφορούν τα σημεία αυτά [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Hut.com κατά ΓΕΕΑ – Intersport France (THE HUT), T-330/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:569, σκέψη 28]. Πράγματι, μόνο με τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως μπορεί να εξεταστεί η αλληλεξάρτηση μεταξύ των δύο αυτών παραγόντων. Έτσι, για παράδειγμα, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημείων και αντιστρόφως.
- 53 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας που στηρίζεται σε αλληλεξάρτηση μεταξύ, αφενός, του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημείων και, αφετέρου, του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών, δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 54 Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι συμπληρωματικά είναι τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που συνδέονται στενά μεταξύ τους, υπό την έννοια ότι το ένα είναι απαραίτητο ή σημαντικό για τη χρήση του άλλου, με συνέπεια οι καταναλωτές να μπορούν ευλόγως να θεωρήσουν ότι η ίδια επιχείρηση φέρει την ευθύνη κατασκευής αυτών των προϊόντων ή παροχής αυτών των υπηρεσιών [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 24ης Ιουνίου 2014, Hut.com κατά ΓΕΕΑ – Intersport France (THE HUT), T-330/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2014:569, σκέψη 24].
- 55 Εν προκειμένω, οι υπηρεσίες «καταστήματος λιανικής πωλήσεως που προτείνει ενδύματα, υποδήματα και τσάντες χειρός», της κλάσεως 35, όπως αναφέρονται στη σκέψη 3 ανωτέρω, για τις οποίες καταχωρίστηκε το αμφισβητούμενο σήμα, αφορούν απολύτως όμοια προϊόντα με εκείνα που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα, ήτοι, ιδίως, τα «ενδύματα» και τα «υποδήματα», που εμπίπτουν στην κλάση 25.
- 56 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η σχέση μεταξύ των υπηρεσιών αυτών και των εν λόγω προϊόντων είναι στενή, υπό την έννοια ότι τα εν λόγω προϊόντα είναι απαραίτητα ή, τουλάχιστον, σημαντικά για την παροχή υπηρεσιών τις οποίες αφορά το αμφισβητούμενο σήμα, καθόσον οι ως άνω υπηρεσίες παρέχονται ακριβώς επ' ευκαιρία της πωλήσεως των εν λόγω προϊόντων. Κατά συνέπεια, είναι συμπληρωματικές μεταξύ τους οι υπηρεσίες και τα προϊόντα που καλύπτονται από τα συγκρουόμενα σήματα, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 57 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να συναχθεί ότι, όπως δέχθηκε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 41 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που αφορούν τα συγκρουόμενα σήματα εμφανίζουν κάποιο βαθμό ομοιότητας.

Επί της συγκρίσεως των σημείων

58 Κατά τη νομολογία, δύο σήματα είναι παρόμοια οσάκις, κατά την αντίληψη του ενδιαφερόμενου κοινού, ταυτίζονται, τουλάχιστον εν μέρει, ως προς μία ή πλείονες ουσιώδεις πτυχές [απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 2002, *Matratzen Concord* κατά ΓΕΕΑ – *Hukla Germany (MATRATZEN)*, T-6/01, EU:T:2002:261, σκέψη 30]. Η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να στηρίζεται, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα εν λόγω σημεία, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής των σχετικών προϊόντων ή υπηρεσιών αντιλαμβάνεται τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για τη σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Συναφώς, ο μέσος καταναλωτής αντιλαμβάνεται συνήθως ένα σήμα ως μία ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (βλ. απόφαση της 12ης Ιουνίου 2007, ΓΕΕΑ κατά *Shaker*, C-334/05 P, EU:C:2007:333, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

– Επί των διακριτικών στοιχείων

59 Για την εκτίμηση του διακριτικού χαρακτήρα στοιχείου που συναποτελεί ένα σήμα, πρέπει να εξετάζεται η μεγαλύτερη ή μικρότερη ικανότητα του στοιχείου αυτού να συντελέσει στον προσδιορισμό των προϊόντων ή των υπηρεσιών, για τα οποία καταχωρίστηκε το σήμα ως προερχόμενων από συγκεκριμένη επιχείρηση και, κατά συνέπεια, να διακρίνει τα εν λόγω προϊόντα ή τις εν λόγω υπηρεσίες από αυτά άλλων επιχειρήσεων. Κατά την εκτίμηση αυτή, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως, οι συμφυείς ιδιότητες του επίμαχου στοιχείου σε σχέση με το αν το στοιχείο αυτό στερείται ή όχι κάθε διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες καταχωρίστηκε το σήμα [αποφάσεις της 13ης Ιουνίου 2006, *Inex* κατά ΓΕΕΑ – *Wiseman* (Απεικόνιση δέρματος αγελάδας), T-153/03, EU:T:2006:157, σκέψη 35, και της 13ης Δεκεμβρίου 2007, *Cabrera Sánchez* κατά ΓΕΕΑ – *Industrias Cárnicas Valle (el charcutero artesano)*, T-242/06, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2007:391, σκέψη 51].

60 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι τα εικονιστικά στοιχεία του αμφισβητούμενου σήματος έχουν πολύ έντονο διακριτικό χαρακτήρα.

61 Αφενός, πρέπει να υπομνησθεί η νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου κατά την οποία, όταν ένα σήμα αποτελείται από λεκτικά και εικονιστικά στοιχεία, τα πρώτα έχουν, καταρχήν, εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα από τα δεύτερα, διότι ο μέσος καταναλωτής θα αναφερθεί πιο εύκολα στο συγκεκριμένο προϊόν ή στη συγκεκριμένη υπηρεσία παραθέτοντας το σχετικό όνομα παρά περιγράφοντας το εικονιστικό στοιχείο του σήματος [βλ. απόφαση της 7ης Φεβρουαρίου 2013, *AMC-Representações Têxteis* κατά ΓΕΕΑ – *MIP Metro (METRO KIDS COMPANY)*, T-50/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:68, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

62 Αφετέρου, πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, δεδομένης της ποικιλίας των μορφών που χρησιμοποιούνται στον τομέα των ενδυμάτων, η απεικόνιση σχήματος καρδιάς ή του ημίσεως μιας καρδιάς δεν συνιστά ένα τόσο ξεχωριστό σημείο ώστε να έλκει ειδικά την προσοχή του καταναλωτή. Πράγματι, ο τελευταίος την εκλαμβάνει απλώς ως διακοσμητική ένδειξη, στην οποία ωστόσο δεν θα δώσει ιδιαίτερη προσοχή και με την οποία θα απαξιώσει να ασχοληθεί.

63 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό, αντιθέτως προς όσα διατείνεται η προσφεύγουσα, ότι τα εικονιστικά στοιχεία του αμφισβητούμενου σήματος, χωρίς ωστόσο να μπορούν να θεωρηθούν αμελητέα, δεν έχουν έντονο διακριτικό χαρακτήρα σε σχέση με τα προϊόντα της κλάσεως 25 και τις υπηρεσίες της κλάσεως 35.

– Επί της οπτικής και της φωνητικής ομοιότητας

- 64 Το τμήμα προσφυγών ενέκρινε, στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την εκ μέρους του τμήματος ακυρώσεων ανάλυση κατά την οποία τα συγκρουόμενα σημεία είναι παρεμφερή. Το τμήμα προσφυγών τόνισε ότι, από οπτικής και φωνητικής απόψεως, τα συγκρουόμενα σημεία είναι παρεμφερή, διότι έχουν ως κοινό στοιχείο το λεκτικό στοιχείο «cali».
- 65 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι τα σημεία διαφέρουν, από οπτικής και φωνητικής απόψεως. Ισχυρίζεται ότι ο μέσος καταναλωτής προσέχει γενικά περισσότερο τα στοιχεία που βρίσκονται στην αρχή ενός σήματος και ότι δεν υπάρχει καμία ομοιότητα μεταξύ του λεκτικού στοιχείου «sun», που βρίσκεται στην αρχή του αμφισβητούμενου σήματος, και του λεκτικού στοιχείου «cali», που βρίσκεται στην αρχή του προγενέστερου σήματος.
- 66 Συναφώς, καίτοι ασφαλώς είναι ακριβές ότι ο μέσος καταναλωτής προσέχει περισσότερο τα στοιχεία που βρίσκονται στην αρχή ενός σήματος, εντούτοις ιδιαίτερες σχετικά με ορισμένα σήματα περιστάσεις μπορούν να συνιστούν λόγους εξαιρέσεως από τον εν λόγω κανόνα [βλ., επ' αυτού, απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2007, Castellani κατά ΓΕΕΑ – Markant Handels und Service (CASTELLANI), T-149/06, EU:T:2007:350, σκέψη 54].
- 67 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, κατά τη μνημονευθείσα στη σκέψη 58 ανωτέρω νομολογία, δύο σήματα είναι παρόμοια οσάκις, κατά την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, ταυτίζονται μεταξύ τους τουλάχιστον μερικώς όσον αφορά μία ή περισσότερες ουσιώδεις πτυχές.
- 68 Εν προκειμένω, απλώς και μόνον η θέση του λεκτικού στοιχείου «sun» στην αρχή του αμφισβητούμενου σημείου δεν αρκεί για να το καταστήσει το κυρίαρχο στοιχείο στη γενική εντύπωση που προκαλεί το εν λόγω σημείο, οπότε η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να στηριχθεί, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των συγκρουόμενων σημείων, στη γενική εντύπωση που αυτά προκαλούν, και όχι αποκλειστικά στο λεκτικό στοιχείο που βρίσκεται στην αρχή.
- 69 Αφενός, πρέπει να σημειωθεί ότι τα λεκτικά στοιχεία των συγκρουόμενων σημείων ταυτίζονται μερικώς, λόγω της παρουσίας στα δύο συγκρουόμενα σήματα του λεκτικού στοιχείου «cali», το οποίο αποτελεί τέσσερα γράμματα επί συνόλου επτά του αμφισβητούμενου σήματος και τέσσερα γράμματα επί συνόλου έξι του προγενέστερου σήματος. Ειδικότερα, τα λεκτικά στοιχεία των συγκρουόμενων σημάτων έχουν κοινό το ήμισυ και πλέον των γραμμάτων από τα οποία αποτελούνται.
- 70 Αφετέρου, πρέπει να σημειωθεί ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το προγενέστερο σημείο, όπως και το αμφισβητούμενο, αποτελείται και αυτό από δύο λεκτικά στοιχεία και όχι από ένα μόνον, τα στοιχεία «cali» και «co». Πράγματι, λόγω της χρησιμοποίησεως μεγάλου μεγέθους γραμμάτων για το λεκτικό στοιχείο «cali», η ύπαρξη διαστήματος μεταξύ των δύο λεκτικών στοιχείων, και λόγω της χρησιμοποίησεως μικρού μεγέθους γραμμάτων για το λεκτικό στοιχείο «co», δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι το προγενέστερο σημείο αποτελείται από ένα μόνο λεκτικό στοιχείο, το «calico». Ειδικότερα, τα συγκρουόμενα σημεία έχουν κοινό το λεκτικό στοιχείο «cali», οπότε ταυτίζονται εν μέρει όσον αφορά τα λεκτικά τους στοιχεία.
- 71 Επιβάλλεται εξάλλου η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση το ότι, λαμβανομένης υπόψη της υπάρξεως στα συγκρουόμενα σημεία του κοινού λεκτικού στοιχείου «cali», αυτά εμφανίζουν κάποιου βαθμού ομοιότητα από οπτικής και φωνητικής απόψεως. Λαμβανομένης υπόψη της χρησιμοποίησεως του ίδιου λεκτικού στοιχείου «cali» στα συγκρουόμενα σημεία, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα διαφορετικά στοιχεία, που συνίστανται ειδικότερα στα εικονιστικά και τα λεκτικά στοιχεία «co» και «sun», δεν είναι ικανά να διαλύσουν την εντύπωση που δίδεται στο ενδιαφερόμενο κοινό ότι τα σημεία αυτά, εκτιμώμενα σφαιρικά, εμφανίζουν κάποια ομοιότητα από οπτικής και φωνητικής απόψεως.

– Επί της εννοιολογικής ομοιότητας

- 72 Το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στη σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, σε εννοιολογικό επίπεδο, τα συγκρουόμενα σημεία είναι παρεμφερή για το μέρος εκείνο του ενδιαφερόμενου κοινού που συσχετίζει το κοινό στοιχείο «cali» με την «Καλιφόρνια» («California»), πολιτεία των Ηνωμένων Πολιτειών.
- 73 Το επιχείρημα ότι, για το ενδιαφερόμενο κοινό, το προγενέστερο σήμα θα μπορούσε να εκληφθεί ως μια παραλλαγή της ιταλικής λέξεως «calcio» δεν στηρίζεται από κανένα παραδεκτό αποδεικτικό στοιχείο (βλ. σκέψεις 14 έως 17 ανωτέρω) και, επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί αποδειχθέν.
- 74 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το τμήμα προσφυγών δεν πλανήθηκε εκτιμώντας ότι, από εννοιολογικής απόψεως, τα συγκρουόμενα σημεία είναι παρεμφερή για το μέρος του ενδιαφερόμενου κοινού που συσχετίζει το κοινό στοιχείο «cali» με την «Καλιφόρνια».
- 75 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι, με βάση μια γενική εντύπωση, τα συγκρουόμενα σημεία είναι παρεμφερή.

Επί του κινδύνου συγχύσεως

- 76 Η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αλληλεξάρτηση μεταξύ των συνεκτιμωμένων παραγόντων και, ιδίως, μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων και υπηρεσιών που αυτά προσδιορίζουν. Έτσι, τυχόν μικρή ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζομένων προϊόντων ή υπηρεσιών δύναται να αντισταθμιστεί από την έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως [αποφάσεις της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, Canon, C-39/97, EU:C:1998:442, σκέψη 17, και της 14ης Δεκεμβρίου 2006, Mast-Jägermeister κατά ΓΕΕΑ – Licorera Zacapaneca (VENADO με πλαίσιο κ.λπ.), T-81/03, T-82/03 και T-103/03, EU:T:2006:397, σκέψη 74].
- 77 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας των συγκρουόμενων σημείων, υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως ως προς τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην κλάση 35, καθόσον είχαν κάποια ομοιότητα με τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στην κλάση 25.
- 78 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι τα συγκρουόμενα σημεία διαφέρουν, δεν υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.
- 79 Εν προκειμένω, από την εξέταση που πραγματοποιείται στις σκέψεις 49 έως 75 ανωτέρω προκύπτει ότι, λαμβανομένου υπόψη του βαθμού ομοιότητας μεταξύ των σχετικών προϊόντων και υπηρεσιών, της ομοιότητας των συγκρουόμενων σημείων από οπτικής και φωνητικής απόψεως καθόσον αυτά ταυτίζονται μερικώς λόγω της υπάρξεως του κοινού λεκτικού στοιχείου «cali», της ομοιότητάς τους, για ένα μέρος του ενδιαφερόμενου κοινού, από εννοιολογικής απόψεως, καθώς και λαμβανομένου υπόψη του μέσου επιπέδου προσοχής του εν λόγω κοινού, υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
- 80 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας, στη σκέψη 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως ότι, λαμβανομένης υπόψη της ομοιότητας των συγκρουόμενων σημείων, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως ως προς τις υπηρεσίες της κλάσεως 35 τις οποίες αφορά το αμφισβητούμενο σήμα, καθόσον εμφανίζουν κάποια ομοιότητα με τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στην κλάση 25.
- 81 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 82 Κατόπιν των προεκτεθέντων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 83 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 84 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του EUIPO.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Sun Cali, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

Frimodt Nielsen

Collins

Valančius

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Σεπτεμβρίου 2016.

(υπογραφές)